

браніе, речи, че единъ Френець иска да отчужди сичкытъ жители на Сіото отъ имотытъ имъ, удари огъня на газетытъ, на Sіoto-Herald, на Sіoto-Pioneer, на Morning-Enguіorer, и на сичкытъ други, и когато всеобщото негодованіе стигне до върха си, запали лагѣма; и ако не го обѣсѣтъ, поне ще ся уплаши да не истегли и ще побѣгнѣ на чѣтыри. Но или тѣй или инакъ ще са отървемъ отъ него.

— Може, Жоржо Вашингтонъ; може обаче ты да тичашъ твърдѣ бърже. Азъ видѣхъ отъ близу оногози Френеца и не ми са видѣ леснопрѣзрителенъ.

— Толкозъ по-добръ: сполуката ни е по-върна. Мислите ли че има охота за дуель?

— Знаѣхъ ли азъ? Френцытъ сѣ топлоглавы и най-вече на чуждина. Искашъ ли да го призовешъ на дуель?

— Азъ? никакъ. Защо да оставѣхъ на щаетіето онуй което можъ да придобыѣхъ съ благоразуміе. Познавашъ ли двамата ми свидѣтели?

— Ирландцытъ?

— Да, Жака и Патрика. Съ по единъ доллартъ на челѣкъ, тѣ са заклеватъ на каквото поискашъ.

— Діаволе! Безцѣнны лжесвидѣтели!

— Да, ако, напримѣръ, срѣщнѣхъ нашія Френець на пѣтя. ... какъ му е името?

— Бюсси.

— Дѣ живѣе?